

springbooks

บางความรู้สึก
ไม่ต้องเก็บมาใส่ใจ แค่วางไว้ข้างๆก็พอ

나를 숨 쉬게 하는
보통의 언어들

คิมอีนา

เขียน

วิทีญา จันทรพันธ์

แปล

การอ่านคือรากฐานที่สำคัญ

คำนิยม

กดล่ออ่าน

คนที่ติดป้ายชื่อทางอารมณ์ด้วยคำศัพท์ซึ่งรวบรวมมาอย่างประณีต คนที่ร้องเพลงเปี่ยมไปด้วยอารมณ์จากประโยคซึ่งเชื่อมร้อยคำศัพท์เหล่านั้นไว้ เราจะรับรู้ได้ถึงภาพวิวัตวิทัศน์ เสียงกระซิบกระซาบ กลิ่นหอม รสชาติขม และความอบอุ่น ผ่านบทความของคุณคิมอีนาได้ ผมจึงรู้สึกใจเต้นตึกตักที่ได้พบกับเธอผ่านหนังสือเล่มหนึ่ง ไม่ใช่แค่นั้น เนื้อเพลงสั้นาที่กว่า ไมลี ใจสั้น ตัวสั้น ตื่นเต้นไปหมด

ยูฮียอล (นักแต่งเพลง)

มีช่วงเวลาที่ผมเคืองเคืองอยู่บนเกาะซึ่งไม่ต้องการภาษา
ตอนนั้นผมได้พบกับคิมอีนาโดยใช้ดนตรีเป็นข้ออ้าง และเริ่มพูด
คุยกันถึงเรื่องเนื้อเพลง เธอสอนให้ผมเห็นตัวเองบนเกาะนั้น
รวมทั้งโลกอันห่างไกลจากเกาะว่างดงามเพียงใด ผมหวังว่า
ภาษาของเธอที่ช่วยเปิดโลกกว้างใหญ่และเท่กว่าที่ผมเคยฝันไว้
จะสัมผัสหัวใจของคุณเช่นกัน

พัทโยชิน (นักร้อง)

คำในบทเพลงต่างจากบทกวี การเขียนเพลงด้วยคำศัพท์
ที่ผู้คนไม่คุ้นชินจะทำให้ฟังยาก หรือถ้าจะเขียนด้วยคำศัพท์
สวยหรูเกินไปก็ไม่ได้อีก และตอนฟังจะต้องติดหูทันที จึงต้อง
นำคำทั่วไปในชีวิตประจำวันมาใช้เป็นวัตถุดิบ หากเนื้อเพลง
ถ่ายทอดปรัชญาและเอกลักษณ์ของนักเขียนเพลงในระดับ
ที่ลึกซึ้งมาก คนฟังก็อาจรู้สึกงงจน เข้าไม่ถึง กลายเป็น
แนวเพลงแปลกประหลาด แต่ถึงอย่างนั้นเนื้อหาของเพลง
บางเพลงกลับช่วยมอบพลังให้แก่กันในรูปแบบที่อธิบายไม่ได้
มีวันหนึ่งฉันบังเอิญได้ฟังเพลงที่กำลังเปิดอยู่ แล้วลุ่มๆ น้ำตาก็
พร่างพรูออกมา ถึงเวลาจะผ่านไปนานมากแล้วก็ยังรู้สึกชอบ
อยู่ดี พลังนั้นมาจากที่ไหนกันนะ พอได้อ่านหนังสือเล่มนี้
ในที่สุดฉันก็ตระหนักถึงพลังของคำทั่วไป ไม่ว่าจะป็นคำว่า
'ความต่างของเวลา' ที่ทำให้เห็นความเอียงเฉงของความสัมพันธ์
ความหมายลึกๆ ของคำว่า 'ไม่เข้าใจ' พยายามที่จะละเอียดและ

ซับซ้อนของคำว่า 'ระยิบระยับ' รวมถึงการชี้ให้เห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างกันของคำว่า 'ความโกรธแค้น' กับ 'ความกล้าหาญ' อย่างละเอียดละไม ตอนนี้เข้าใจแล้วว่า ทำไมคำศัพท์ในบทเพลงที่คุณคิมอีนาเขียนถึงปลอบประโลมหัวใจของผู้คนได้ ที่สุดแล้ววิธีการใช้และเล่นคำล้วนสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของพวกเขาด้วย ฉันปิดหนังสือพร้อมความรู้สึกขอบคุณผู้เขียนที่ตรงไปตรงมาและละเอียดอ่อนคนนี้จากใจจริง

คิมฮานา (นักเขียนความเรียง)

กดลอจอ่าน

คำนำ สำนักพิมพ์

กดลองอ่าน

มีเพลงที่ฟังแล้วจะนึกถึงความทรงจำหรือความรู้สึกอะไรบางอย่างไหม ไม่ว่าจะเป็เพลงที่เราฟังเข้าใจ หรือเพลงต่างประเทศที่ก็ฟังไม่เข้าใจหรอก แต่ทุกครั้งที่ฟังเพลงเหล่านี้ก็จะมีความรู้สึกบางอย่างที่พิเศษไปกว่าเพลงอื่นๆ

สำหรับหนังสือเล่มนี้ หากใครที่เติบโตมากับเพลงของไอโดอลเจเนอเรชัน 2 (หรือปลายๆ เจเนอเรชัน 1) เชื่อว่าระหว่างที่อ่านจะต้องมีความรู้สึกหรือความทรงจำบางอย่างวนกลับมาแน่นอน เพราะผู้เขียนคิมอึนอา คือนักแต่งเพลงผู้อยู่เบื้องหลังเพลงที่มีชื่อเสียงมากมายในช่วงเวลานั้น

แม้ว่านักเขียนคนอื่นาจะไม่อาจแต่งเพลงหรือเขียนหนังสือที่ตรงเข้าไปในความรู้สึกของคนบนโลกได้ แต่เชื่อว่าถ้อยคำที่เสนออบอุ่นของเธอ ไม่ว่าจะผ่านบทเพลงหรือตัวอักษรในหนังสือ ก็พร้อมที่จะโอบกอดและจุมมือผู้คนที่กำลังรู้สึกอ้างว้างหรือหลงทาง

หากจะเปรียบหนังสือเล่มนี้ให้เข้าใจง่าย ก็คงคล้ายจะเป็น 'พจนานุกรมของความรู้สึก' ละมั้ง เพราะระหว่างที่อ่านเชื่อว่าทุกคนจะได้แง่มลึนซึกของบรรดาความรู้สึกที่เราเก็บไว้ แล้วหยิบออกมาสำรวจตรวจตรา หรือพิจารณาอีกครั้งว่า ความรู้สึกเหล่านี้ที่เราเผลอเก็บไว้ มีความหมายว่าอะไร หรือต้องการจะบอกอะไรกับเรา

หลังจากอ่านหนังสือเล่มนี้ไปจนถึงหน้าสุดท้าย หวังว่าทุกคนจะค้นพบความหมายของความรู้สึกในหัวใจตัวเองและคนรอบตัว รวมทั้งเข้าใจว่า ทำไมเพลงของนักเขียนคนอื่นาถึงอยู่ในหัวใจของคนฟังได้มากมาย

คำนำ
ผู้เขียน

การเฝ้ามองภาษาทั้งหมดของคุณ และโลกทั้งใบที่มีแค่คุณ

กดลองอ่าน

ในภาพยนตร์เรื่อง *Arrival* ภาษาของมนุษย์ต่างดาว ถือเป็นภาษาระดับสูงกว่ามนุษย์ จัดอยู่ในรูปแบบไกลด์เคียง กับคลื่น สิ่งที่พวกเขาส่งมาหามนุษย์คือภาษาของตัวเอง ไม่สิ เรียกว่าการสื่อสารน่าจะเหมาะสมกว่า ข้อความนี้สะท้อนมาสู่ ตัวฉันอย่างลึกซึ้งเช่นเคย หากมนุษย์เราถ่ายทอดอารมณ์ออกไป ได้ทั้งหมด การไร้แค่ตัวอักษรที่มีก็อาจถ่ายทอดได้ไม่ครบถ้วน สมบูรณ์ และอาจเป็นไปได้เลยด้วยซ้ำ เนื่องจากภาษาที่เราใช้ แม้จะดูเหมือนกัน แต่ใจความลึกๆ แตกต่างกันในระดับ ยิบย่อย

ไม่แน่ว่าสมัยที่พวกเขายังไม่มีภาษาใช้ อารมณ์ที่เรารู้สึก อาจจะประณีตน้อยกว่าตอนนี้ อารมณ์ของมนุษย์สมัยนั้น อาจไม่ได้มีลักษณะในเชิงปัจเจกชนมากนัก โดยมากพวกเขา อาจคิดว่ามนุษย์ถ่ายทอดอารมณ์ผ่านการแสดงออก แต่ แท้จริงแล้วพวกเขาสื่อสารโดยเลือกใช้ภาษาที่คิดว่าใกล้เคียง กับอารมณ์ซึ่งตนเองกำลังรู้สึกมากที่สุดเท่านั้น เปรียบเทียบ ง่าย ๆ ก็คือ ก่อนเราจะเข้าใจสูตรเลขได้ ก็จำเป็นต้องท่อง สูตรคูณให้จำขึ้นใจเสียก่อน พวกเราสนทนาและคิดใคร่ครวญ ผ่านภาษาที่มีแบบแผน แม้กระทั่งยามคิดอะไรเพียงลำพัง ก็ยัง ถูกคุมขังอยู่ภายในภาษาซึ่งเรากำหนดขึ้นเองอย่างเลี่ยงไม่ได้ เรามองโลก เข้าใจใครสักคน รวมทั้งถ่ายทอดความรู้สึกของ ตัวเองผ่านภาษา แต่กลับละเลยการพิจารณาภาษาอย่างลุ่มลึก ทั้งที่บทสนทนาซึ่งหัวใจถ่ายทอดออกมามีค่าถึงเพียงนั้น

เพราะภาษาของมนุษย์อยู่ในรูปแบบของตัวอักษรไม่ใช่ คลื่น ดังนั้นต่อให้พูดคำคำเดียวกัน ก็อาจถ่ายทอดอารมณ์ คนละแบบ และอาจถูกเข้าใจผิดได้ ซึ่งภาษาไม่ได้ถูกใช้กับ คนอื่นเท่านั้น แต่ยังใช้กับตัวเองด้วย เวลาที่เราติดคำพูดไหน ใช้คำใดในสถานการณ์หนึ่งบ่อย ๆ มักสะท้อนให้เห็นว่าชีวิต ของเรากำลังเป็นแบบใด หากอารมณ์ถูกเก็บและถ่ายทอด อยู่ในกรอบที่ชื่อว่าภาษา ฉันก็อยากแบ่งปันเรื่องราวเกี่ยวกับ กรอบนี้มากกว่าพูดคุยถึงเรื่อง 'ประเด็นเนื้อหา' ฉันอยากเสนอ แง่มุมของการเป็นเจ้าของกรอบนี้ร่วมกัน ทำให้เราเข้าใจตัวเอง ได้อย่างถ่องแท้ รวมถึงดูแลกันและกันได้

ฉันหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะช่วยเป็นสะพานแข็งแกร่ง
เชื่อมบทสนทนาระหว่างตัวคุณกับคนสำคัญขึ้นได้อีกนิด และ
ในส่วนเวดิโอเรคคอร์ด *Kim Eana's Night Letter* ได้มี
บทความของนักเขียนอีแซ็คบย็อล ผู้รับผิดชอบบทความช่วง
เปิดรายการอยู่ด้วยจำนวนหนึ่ง สุดท้ายนี้ขอขอบคุณทุกท่าน
จากใจจริง

คิมอีนา

ภาษาในความสัมพันธ์

“ถ้าอยากให้ตรงกับความรัก
ก็ต้องทำให้ตรงจังหวะ”

ชอบ รัก	ลักษณะอารมณ์ของเราที่มีต่ออีกฝ่าย • 4
ความผิดหวัง	พวกเราทุกคนเป็นมนุษย์ที่ไม่สมบูรณ์แบบ • 7
การรับความเกลียดชัง	รับความเกลียดชังแค่พอประมาณ แต่รับความรักให้เต็มที่ • 11
ขี้ดเสี้ยน	#คนที่ดีต่อความรัก
การปรับตัวต่อความต่าง	ระยะห่างระหว่างฉันกับเขา • 17
ของเวลา	โลกของหัวใจแต่ละคนแตกต่างกัน • 20
การขอโทษ	เวลาที่จำเป็นต้องรอคอย • 22
รอยร้าวของคู่รัก	ไซเรนความสงสัยซึ่งถูกสร้างขึ้น โดยความทรงจำที่ผ่านไป • 25
อารมณ์ร่วม	ความรู้สึกที่ส่งผ่านมาจากรายละเอียด • 32
ไม่ชอบ	มีคนที่ฉันไม่ชอบอยู่ด้วย • 35

ไม่เข้าใจ

มองเห็นความในใจ

การพูดลับหลัง

ขอโทษ

คำนิโทษ

ด้อยค่า

บาดแผล

การห่อ

มีความละเอียดใจ

แซบบอล คับจิล แอ-กโย

มีค่า

คำพูดแฝงการนิโทษ • 38

ภาษาเฉพาะของผู้ใหญ่

ที่ผ่านประสบการณ์ชีวิตมาแล้วเท่านั้น • 40

จำเป็นต้องมีกฎในเรื่องที่นำอารมณ์เสีย • 42

ไม่ใช่สิ่งที่ดึงออกมาได้แต่ต้องปลุกฝัง • 45

คนมากมายที่อ่อนโยนมักพูดน้อย • 48

ถ้าจนจะได้อย่างไร • 51

ถ้าเห็นความเจ็บปวดระหว่างกันได้ • 53

การบรรจุหัวใจของผู้ให้ • 55

สิ่งที่ฉันอยากรักษาไว้มากที่สุด • 60

คำศัพท์ที่คุ้นเคยกันดีเฉพาะแค่คนเกาหลี • 62

พวกเราใกล้ชิดกับการจากลาอยู่ทุกวัน • 66

#ถ้ายังคงรู้สึกลำบากใจ

เพราะการเลิกราที่แสนเจ็บปวด

ภาษาของอารมณ์

“อยากดอารมณ์ไว้ แต่ให้วางไว้ข้างๆ
 อย่างเป็นธรรมชาติ”

ฉาย	จุดร่วมของผู้คนที่ยังคงรักษาเสน่ห์ไว้ได้ • 76
ระยิบระยับ	คำที่เผยความทรงจำอันแตกต่างของแต่ละคน • 78
ความเศร้า ความสะเทือนใจ	เจ็บปวด ทรมาน เหงา • 81
ความทุกข์โศก	
ฝั่ง พัก	#คำพูดที่อ้อมงวอย่างละเอียดอ่อน
ด้านบน ด้านล่าง	การตัดสินใจที่ไม่อาจทำอะไรได้อีก • 88
อีกทีทริกโครม	อารมณ์นั้นของวันนี้มาจากที่ไหนกัน • 90
	ความรู้สึกเฉพาะของคนที่ถูกเปรียบเทียบ
	กับผู้คนรอบข้าง • 94
เดียวดาย	เวลาที่เรารู้สึกกับตัวเองได้อย่างเต็มที่ • 98
ความซ้ำซากจำเจ	ถ้าค้นพบต้นเหตุของความรักได้ • 100
จ๊กจ๊ก	ความรู้สึกมีความสุขแปลกๆ ที่ต่อให้รู้ก็ไม่รู้ • 103
ความจำ ความทรงจำ	คืนวันที่ผ่านไปถูกเขียนไว้อย่างแตกต่าง • 105

ภาษาแห่งความรู้สึกและการพบในตัวเอง

“เวลาที่รู้สึกอ่อนแอ ควรหยุดพักสักครู่”

วุฒิภาวะ	เด็กแก่แดดเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ใจเด็ก • 112
ความฝัน	#การมีอายุเพิ่มขึ้น ต่อให้เป็นสิ่งที่ไม่เป็นจริง ก็มีความสุขกับสิ่งนั้นได้แบบพอดี ๆ • 120
เกินปกติ	สิ่งนั้นหมายถึงคุณพิเศษกว่า • 126
การหายใจ	หากอยากช่วยตัวเราที่ตกอยู่ในภาวะกังวลใจ • 132
ดูดัน ชอบแสดงตัวเกินเหตุ ตัวตน	#คนที่ไม่นับเอียงไปฝั่งใดฝั่งหนึ่ง คำพูดที่ทำให้คนทรุดท้อได้ • 140 เวลาที่ตัวตนของฉันสับสน • 144
ชนเข้ากับขีดจำกัด ซึ่กั้ว	การพบกับความเป็นไปได้อื่น ๆ ของตัวเอง • 147 ผู้คนที่ห้าวหาญในเชิงผลลัพธ์ • 150
แปลก	การที่เราเห็นตัวตนที่แท้จริงได้ • 152
รอดตาย	ไม่มีใครทนอยู่ในสภาพที่เยี่ยมได้ตลอดเวลา • 158
สร้างสรรค์	ความเกี่ยวพันที่ใกล้ชิด ระหว่างแรงบันดาลใจกับพลังงาน • 164
วิงวนอยู่ในวงล้อ	วันพิเศษเกิดขึ้นได้ เพราะความซ้าซากจำเจในชีวิต • 166
น่าชื่นชม	สิ่งที่ทำให้เรารู้สึกมีศักดิ์ศรี • 168
Radio Record : คำพูดที่ช่วยเยียวยาฉัน • 173	
Lyrics : คำในเพลงที่ซึมผ่านหัวใจ • 205	
เกี่ยวกับผู้เขียน • 235	

บทที่

01

ภาษาในความสัมพันธ์

“ถ้าอยากให้ตรงกับความถี่ ก็ต้องทำให้ตรงจังหวะ”

From the radio

กดล่อจอ่าน

ความหมายของคำว่าเวฟคือคลื่น “หากเราเจาะลึกลงไปในทุกสรรพสิ่ง ไม่ว่าสิ่งใดก็ล้วนเป็นคลื่นทั้งสิ้น” ตอนฟังประโยคนี้นี่ตัวฉันผู้ไม่ได้มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ระดับลึกรู้สึกตื่นเต้นมาก “เอ๊ะ ถ้าอย่างนั้นการมืออยู่ของพวกเราก็เป็นคลื่นด้วยสินะ!” จึงพูดได้ว่าการสื่อสารระหว่างกันคือ “การเข้ารหัสของฉันกับเขาถูกต้องตรงกันพอดี เป็นความถี่ที่ตรงกัน” ฉันคิดว่าสิ่งที่เรียกว่าความสัมพันธ์เป็นการพบกันของคลื่น และการที่คลื่นความถี่ของแต่ละฝ่ายตรงกัน ยิ่งทำให้เรารู้สึกเหมือนอยากเดินไปบนถนนที่ทอดยาวกับเขาคนนั้นไปนาน ๆ

ชอบ รัก

ลักษณะอารมณ์ของเรา ที่มีต่ออีกฝ่าย

มีหลากหลายความรู้สึกที่ชวนให้เราสับสน ไม่มีเส้นแบ่งเขตไว้อย่างชัดเจน หนึ่งในนั้นคือความรู้สึกชอบกับความรู้สึกรัก มีหลายกรณีที่เราผูกใจจนตายไว้แค่ความรู้สึกชอบ ไม่ใช่ความรู้สึกรักเด็ดขาด แต่เพราะความรักส่วนใหญ่ออกงามขึ้นจาก 'ความชอบ' จึงไม่อาจมองข้ามประเด็นนี้ไปได้

หลายคนเชื่อว่าความรักคือระดับอารมณ์ของความชอบ ทว่าตั้งแต่เมื่อไรไม่รู้ที่ฉันกลับมองว่าอารมณ์ของสองความรู้สึกนี้แตกต่างกันไม่มาก จนแทบจะแยกไม่ออก ถ้าพูดให้ชัดเจนคือ ความรู้สึก 'ชอบ' เคลือบไปด้วยความยินดีมากกว่า มีหลายวิธีช่วยให้เราพิสูจน์ว่า ความรู้สึกชอบนั้นใช่ความรักหรือไม่ เพราะแม้ความรู้สึกชอบกับความรู้สึกรักจะนำยินดีเหมือนกัน แต่ถ้าในยามพลัดพรากรู้สึกอยากเจอจนแทบทนไม่ไหว มีความเป็นไปได้สูงที่ความรู้สึกนั้นจะเป็นความรัก

‘ความคิดถึง’ เป็นหนึ่งในลักษณะพิเศษของความรัก ระหว่างคนรักกัน ความคิดถึงนี้เป็นสิ่งที่รู้สึกได้ยามอยู่ใน สถานที่อ้างว้าง พุดอีกแง่ก็คือหัวใจรู้สึกวาดหวังว่าที่แห่งนั้น จะถูกเติมเต็มด้วยอีกฝ่าย การที่คนเราไม่อาจครอบครอง บุคคลได้ แต่หัวใจสุดแสนจะชอบกลอยากครอบครองเอาไว้ นั่นละ คือความรัก

ส่วนความรู้สึก ‘ชอบ’ เป็นไปในทางตรงข้าม คือไม่มี เจียนไขใด ยามเรามองคนที่แอบรักเพียงข้างเดียว มุมหนึ่ง ของหัวใจอาจเจ็บจี๊ดขึ้นมา แต่กับคนที่เราแอบชอบจะไม่ใช่ แบบนั้น ความรู้สึกที่ดำเนินไปอย่างปลอดภัยไปรุ่งสบายใจ เหมือนการซักผ้าในวันแดดจัดนั้นละ คือความรู้สึกที่เรามีต่อ ‘คนที่ชอบ’

เราอาจมีคนที่รักแค่เพียงคนเดียว (ถ้าไม่ใช่พวกคาสโนวา) แต่อาจมีคนที่ชอบได้มากมาย ความแตกต่างนี้อาจเป็น ต้นเหตุแห่งความเข้าใจผิดให้คิดว่า ‘ความชอบ’ พิเศษน้อยกว่า ‘ความรัก’

เราเห็นคุณค่าของความรู้สึก ‘ชอบ’ ได้จากชีวิตประจำวัน ทั่วไปและจากความเป็นจริงเสมอ ถ้าลองนึกดูให้ดีว่าเราพูดว่า “ชอบ” ออกมาตอนไหนบ้าง ก็จะเข้าใจที่ฉันพูดไป เวลานั้นอยู่ใน สวนสาธารณะกับเพื่อนยามสายลมที่ทำให้อารมณ์ดีพัด ผ่านมา ขณะนั่งพูดคุยกันในคาเฟ่ที่ถูกใจ เราก็มักหลุดปาก ออกมาบ่อย ๆ ว่า

“ชอบ!”

หากความรักทำให้เรารู้สึกเบาหวิว สิ้นคลอนแล้วทั้งตั้ง
อย่างไม่รู้จุดสิ้นสุด ความชอบก็คือความรู้สึกปลอดภัยที่ช่วย
คลี่คลายความกังวลใจให้แก่ร่างกายและจิตใจ

ไม่จำเป็นต้องใส่เครื่องหมายมากกว่าหรือน้อยกว่าให้
แก่ความรู้สึกชอบกับความรู้สึกรัก เพราะทั้งสองความรู้สึกนี้
ใกล้เคียงกันและช่วยสร้างโลกอีกใบให้สมบูรณ์แบบขึ้น ขอเพียง
อย่าลืมว่า ความรู้สึก 'ชอบ' ทำให้ชีวิตของเรากระชุ่มกระชวย
ขึ้นมากแค่ไหน

ความผิดหวัง

พวกเราทุกคน
เป็นมนุษย์ที่ไม่สมบูรณ์แบบ

“หวังว่าพวกเราจะเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่หวาดกลัวว่า จะทำให้กันและกันผิดหวัง”

นี่เป็นคำพูดที่ฉันเคยกล่าวระหว่างเริ่มต้นรายการวิทยุ โดยไม่รู้ตัว นักเขียนอีแซ็คบียอลน่าจะประทับใจคำพูดนี้มาก เลยนำมาโพสต์ไว้ในโซเชียลมีเดียของรายการวิทยุ เนื่องจาก เป็นถ้อยคำที่เปิดเผยความโลภของตัวเองที่อยากสานความสัมพันธ์กับผู้ฟังอย่างลึกซึ้ง พอได้ยินแล้วฉันก็ตกใจอยู่ไม่น้อย ตัวฉัน ไม่สิ เราทุกคนต่างมีความสามารถในการเข้าถึงคน รวมถึงความสามารถในการรับรู้ว่าควรมีตัวตนเหมือน ‘พระจันทร์’ เวลาอยู่กับคนที่ไม่ได้สนิทมาก กล่าวคือรู้ว่าไม่ควรแสดง แง่มุมที่ทำให้อีกฝ่ายรู้สึกลำบากใจออกมา การเสแสร้ง มนุษย์สัมพันธ์ และมารยาท แตกต่างกันแค่คนเดียวเท่านั้น ฉันเป็นคนเข้าถึงสังคมได้ดี เป็นพวกเอกซ์โทรเวิร์ด จึงรู้ดีว่า แท้จริงแล้วเรื่องมนุษย์สัมพันธ์สำหรับคนที่ดูเข้าถึงคนเก่งนั้น

เป็นเรื่องยากพอ ๆ กับการเดินบนแผ่นน้ำแข็งบาง ๆ การที่พวกเขาดูว่าเริงก็เพราะไม่อาจทนต่อบรรยากาศหนาวอึดอัดและไม่คุ้นเคยได้ เลยพยายามทำตัวตลก ๆ ตั้งแต่ครั้งแรกที่เจอกัน

ในความคิดเห็นของฉัน คำว่า 'คนไม่สมบูรณ์แบบ' เป็นเพียงคำพูดในเชิงเปรียบเทียบ ถ้าฉันตัดทุกความสัมพันธ์ออกไป เหลือเพียงตัวเองก็จะกลายเป็นคนสมบูรณ์แบบ เป็นคนที่รักษาความสมดุลได้อย่างสมบูรณ์แบบ มีส่วนที่ดีพอ ๆ กับส่วนที่ไม่ดี อาจมีส่วนที่ดูเว้าแหว่ง แต่ก็มีส่วนที่ถ่ายทอดความรู้สึกและทัศนคติในแบบฉบับของตัวเองได้มาชดเชย ขณะที่ฝั่งหนึ่งเป็นคนดีอ้วน ไม่ได้ความ มุทะลุ อีกฝั่งก็เป็นคนใจกว้างลุ่มลึก เทียบเท่ากับความมุทะลุนั้น ทำให้พอจะเก็บเกี่ยวบางสิ่งบางอย่างเอาไว้ได้ ข้อดีและข้อเสียส่วนใหญ่ของมนุษย์เราก่อรูปร่างขึ้นมาแบบนั้นละ จึงไม่มีใครแยกมันออกจากกันได้ เหมือนความละเอียดอ่อนกับความประณีต ความซ้ากับความเฉื่อย

พวกเราที่มีเอกลักษณ์เป็นของตัวเองเช่นนี้ ไม่มีทางสมบูรณ์แบบสำหรับทุกคนได้ เหมือนที่ไม่มีจิ้งจอกวิเศษใดต่อได้ในทุกตำแหน่ง แต่เพราะความสามารถในการเข้าสังคมซึ่งถูกปลูกฝังมาโดยตลอดทำให้เราหลงลืมความจริงนี้ไป ดังนั้นพอได้เห็นท่าทางหลุดออกจากกรอบของใครก็ตาม ก็จะมีปฏิกิริยาที่รู้สึกผิดหวังขึ้นมา

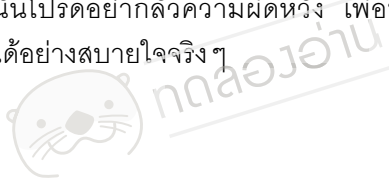
คำว่าผิดหวังมีความหมายว่า “สิ่งที่หวังไว้ไม่เป็นไปตามใจ เลยรู้สึกใจเสีย” สิ่งที่พวกเราควรพิจารณาให้ดี ณ จุดนี้คือ ‘สิ่งที่หวัง’ ไม่ใช่ ‘ผิดหวัง’ ความผิดหวังไม่ใช่อารมณ์ที่เกิดขึ้นจากอีกฝ่าย แต่เริ่มต้นจากตัวเราที่วาดหวังและเฝ้าฝันคาดเดาแล้วด่วนสรุปเอง เหมือนที่ฉันพูดไว้ก่อนหน้านี้ว่า พวกเราต่างมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง จึงไม่มีใครสมบูรณ์แบบ ทว่าสายตาที่เราจับจ้องผู้อื่นก็เป็นแบบนั้น เรามองอีกฝ่ายผ่านสายตาของตัวเอง ซึ่งถูกหลอมรวมมาจากนิสัยที่มีติดตัวมาตั้งแต่เกิด ทัศนคติ ประสบการณ์ของตัวเอง ฯลฯ

ใน ‘ความคาดหวัง’ ไม่มีอะไรที่ผิดเลย การประเมินส่วนที่มองไม่เห็นของผู้อื่นถือเป็นสิทธิส่วนบุคคลและความโรแมนติกของมนุษย์ ถ้าไม่มีส่วนนั้นอยู่ เราจะเห็นอกเห็นใจหรือตกหลุมรักกันได้อย่างไร

ถ้าอย่างนั้นความหมายที่ตรงข้ามกับคำว่า ‘ความคาดหวัง’ คืออะไรล่ะ น่าจะเป็น ‘ความเข้าใจผิด’ กับ ‘อคติ’ อารมณ์ทั้งสองฝั่งเริ่มต้นขึ้นจากมุมมองส่วนบุคคลต่างกันแต่ความคาดหวังมีความรักพัวพันในจุดเริ่มต้น ส่วนความเข้าใจผิดกับอคติเกี่ยวพันกับอารมณ์ตรงข้าม บางครั้งความคาดหวังก่อให้เกิดความผิดหวัง ส่วนความเข้าใจผิดและอคติก็อาจกลับกลายเป็นน้ำใจไม่ตรีได้ สำหรับความสัมพันธ์ที่ผูกพันกันมายาวนาน มีทั้ง ‘ความรัก’ และ ‘อคติ’ ปนเปสลับกันไปมาเป็นเรื่องปกติ

สิ่งที่ฉันอยากบอกผู้คนที่อยากคบกันไปนานๆ น่าจะเป็นคำพูดนั้น หวังว่าพวกเราจะเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่หวาดกลัวว่าจะทำให้กันและกันผิดหวัง ถ้าพูดให้ดูจริงจังขึ้นอีกนิดก็คือมีความเป็นไปได้สูงที่ฉันอาจทำให้เธอผิดหวัง แต่พวกเราอย่าถามหาเรื่องปกติดังกล่าวเลย...

พวกเราไม่อาจได้รับความรักจากทุกคนผ่านตัวตนที่แท้จริงได้ แต่ฉันเชื่อว่าความสัมพันธ์กับคนจำนวนน้อยนิดที่ยอมรับตัวตนของเราได้เป็นสิ่งซึ่งเกิดขึ้นได้แน่นอน ตัวฉันเองก็ไม่มี ความมั่นใจที่จะสนิทกับใครโดยไม่ทำให้อีกฝ่ายผิดหวังเลยสักครั้ง ดังนั้นโปรดอย่ากลัวความผิดหวัง เพื่อที่เราและเขาจะพูดคุยกันได้อย่างสบายใจจริงๆ

การรับความเกลียดชัง

รับความเกลียดชังแค่พอประมาณ
แต่รับความรักให้เต็มที่

หนังสือ *The Courage To Be Disliked*¹ เคยฮิตมากในปีหนึ่ง เป็นหนังสือที่แค่ได้ยินชื่อก็ปลุกใจผู้คนได้ โดยไม่ต้องอ่านเนื้อหา คนทั้งหลายหลงใหลถวิลรวมกันระหว่างคำศัพท์ ‘กล้า’ กับ ‘เกลียด’ พอเห็นแบบนี้แล้ว ฉันอดนึกไม่ได้ว่าการรับความเกลียดชังมีความหมายเช่นไรต่อผู้คน

สำหรับคนที่ไม่เคยถูกใครเกลียดมาก่อนเลย เวลาดำเนินชีวิตร่วมกับผู้คน น่าจะรู้สึกอกสั่นขวัญแขวนไม่น้อย คนที่ไม่เคยถูกใครเกลียดเลยน่าจะจะไม่ปลอดภัยเท่าไร แต่ถ้ามีคำนิยามว่าร้ายเลิศลุดออกมาบ้างอาจถือเป็นโชคดีกว่า เพราะไม่ว่าจะคบกับใคร ถ้าทุกอย่างดำเนินไปด้วยดีเสมอ ก็เท่ากับว่าคุณคนนั้นไม่ได้มีตัวตนอยู่จริง ๆ อย่างที่รู้กันดี ความเกลียดชังเปรียบเสมือนการกลืนกับข้าวรสชาติแย่มากที่แม่เอามาวางไว้ให้ตอเด็ก แล้วบอกให้กินเข้าไป

¹ ต้นฉบับภาษาญี่ปุ่นชื่อ *嫌われる勇氣* และมีฉบับแปลภาษาไทยชื่อ *กล้าที่จะถูกเกลียด* โดยสำนักพิมพ์วีเลิร์น

เวลาเราถูกคนสองสามคนจากสิบคนเกลียด จะไม่เห็นว่าเป็นปัญหาร้ายแรง แต่ถ้าข้ามไปที่หลักร้อยคน พันคน ก็จะถูกดูแคล์ขึ้น ทั้งที่อัตราส่วนเท่ากัน ทั้งนี้เพราะสิ่งที่หัวใจตีค่าเป็นตัวเลขคือความเกลียดชัง ยิ่งมนุษย์เรามีชีวิตต่อไปเรื่อยๆ ก็จะได้พบเจอผู้คนเพิ่มขึ้น บางช่วงขณะเราจำเป็นต้องตัดสินใจเลือก หมายถึง 'ไม่ว่าจะอย่างไรก็ต้องใช้ชีวิตไปตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น' ฉันรู้สึกแบบนี้มากขึ้นนับตั้งแต่นั้นเป็นผู้ดำเนินรายการออกอากาศ นับตั้งแต่นั้นเริ่มต้นทำงานที่จะต้องถูกประเมินทั้งในแง่ดีและไม่ดีอย่างเลียงไม่ได้ ฉันตัดสินใจกำหนดทิศทางของตัวเองเอาไว้อย่างชัดเจน กล่าวคือพยายามรับความเกลียดชังพอประมาณ และรับความรักให้เต็มที่

พอมาลองคิดดู อารมณ์แง่ลบที่คนไม่รู้จักกันมีต่อฉัน นับเป็นเรื่องปกติธรรมดา คนเราจ้องมองกันและกันผ่านมุมมองของตัวเอง หากเราอยากเป็นบุคคลในอุดมคติสำหรับทุกคน ก็อาจกลายเป็นจุดเริ่มต้นของนรก แต่หากเราใช้ชีวิตไปตามสถานการณ์ ผู้คนที่ถูกคัดกรองผ่านตะแกรงนั้น ก็จะกลายเป็นคนที่มีค่าตั้งผงทองคำสำหรับเรา

เหตุผลที่ฉันใฝ่ฝันอยากเป็นดีเจรายการวิทยุ เพราะคิดว่าวิทยุน่าจะเปิดเผยตัวตนของฉันและถ่ายทอดสิ่งที่ต้องการบอกได้อย่างเป็นธรรมชาติมากกว่ากล้อง อาจมีคนฟังแล้วหมุนเปลี่ยนคลื่นไปไม่น้อย แต่ก็มีผู้ฟังที่อยู่ด้วยกันเสมอ แม้จะ

เห็นตัวตนไม่สมบูรณ์แบบของฉัน ก็ยังช่วยหัวเราะเคียงข้างกัน
ที่ที่ฉันได้เป็นตัวเองขณะออกอากาศไปด้วยจึงมีแค่วิทยุเท่านั้น

“รับความเกลียดแค่พอประมาณ แต่รับความรักให้เต็มที
กันเถอะ” เป็นจุดยืนที่ฉันอยากแนะนำให้ใครก็ตามที่ไม่ได้
กล้าพอจะถูกเกลียดลงนำไปปรับใช้ดู

คนที่ดีต่อความรัก

From the radio

ไม่ใช่ว่าเขาเป็นคนดี แต่คือความรู้สึกที่ภาพของฉันซึ่ง
สะท้อนอยู่ในแววตาของเขาเป็นคนที่ดีมากต่างหากละ ความ
รู้สึกในตอนนั้นท่วมท้นออกมา ตัวฉันเองที่เป็นแบบนั้น
รู้สึกเปี่ยมล้นไปหมด มีคนที่ทำให้ฉันรู้สึกว่าตัวเองเป็นคนดี
เพียงแค่อยู่ด้วยกัน ช่วงขณะนั้นฉันตระหนักได้ว่า “คนนี้รักฉัน
สินะ” หรือไม่ว่า “เขาเป็นคนที่ดีสำหรับฉันสินะ”

Plus Comment

กระจกของห้างสรรพสินค้าถูกเรียกกันว่า ‘กระจกเวทมนตร์’ เหมือนแอปพลิเคชันถ่ายรูป ไม่แน่ใจว่าใช้เทคนิคใด แต่ปรับหุ่นให้ดูสมส่วนขึ้นได้ จนรู้สึกอารมณ์ดีมาก แม้จะรู้ว่ากระจกที่เห็นเป็นแบบนี้ เราก็ยังยอมยื่นการ์ดออกมาจ่ายเงินค่าเสื้อผ้าที่สวมอยู่ง่าย ๆ ในทางกลับกัน ที่เคาน์เตอร์เครื่องสำอางจะมี ‘กระจกแห่งความจริง’ ตั้งอยู่ ตัวฉันที่ปกติทาแค่ครีมกันแดดโทนอัพ² และเวลาอยู่บ้านก็ไม่ค่อยส่องกระจกเท่าไร แต่พอมายืนอยู่หน้ากระจกบานนี้ จะรู้สึกกดดันราวกับว่ายังมีเครื่องสำอางที่ตัวเองต้องการอีกมากมาย ทั้งที่ตอนส่องกระจกก่อนออกจากบ้านก็ยังดูไม่เป็นอะไรนี่นา แต่ครั้งส่องกระจกของเคาน์เตอร์เครื่องสำอาง กลับรู้สึกว่ารูขุมขนของตัวเองดูกว้างมาก ควรซื้ออะไรไปปกปิดสักหน่อย

คนเราก็แบบนี้ละ ไม่อาจเผชิญหน้ากับตัวเองได้เองตรง ๆ การยืนยันทำได้แค่ผ่านภาพที่สะท้อนอยู่ในกระจก การจะรู้ว่ารูปร่างแท้จริงของเราเป็นอย่างไร ต่อให้ตายไปก็ไม่มีความ

² ครีมกันแดดที่ช่วยเตรียมผิวและปรับสีผิวให้สว่างขึ้นอีกระดับ

รู้ได้ ช่างเป็นความจริงที่สุดแสนจะแปลกพิลึก สิ่งนี้ไม่ใช่แค่เรื่องรูปลักษณ์ภายนอกเท่านั้น จิตใจของเราซึ่งเปลี่ยนแปลงได้ในทุกช่วงขณะก็เช่นกัน หากมีคนที่ทำให้เรามองเห็นแต่ภาพลักษณ์ไร้ที่ติและกระจ่างชัด ก็อาจมีคนที่ทำให้เรามองเห็นภาพลักษณ์รุ่มง่ามเงอะงะของตัวเองเท่านั้นเช่นกัน คนที่ติดต่อกัน ความรัก เวลาอยู่กับคนแบบนี้ เราจะเผยภาพลักษณ์ที่ใช้ได้ และเป็นผู้ใหญ่ที่สุดของตัวเองออกมา มนุษย์เราไม่มีทางเป็นคนสมบูรณ์แบบกับทุกคนได้ และยากที่จะอธิบายตัวตนที่เป็นอยู่ได้อย่างครบถ้วน เพราะทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ และบุคคล ทำให้รายละเอียดซับซ้อนแตกต่างกัน

สำหรับคนที่ชอบวิจารณ์ภาพลักษณ์ที่ยังไม่ตีโพยของเรา อยู่ตลอดเวลา อย่าไปให้คำว่า “เขาอาจช่วยทำให้เราพัฒนาตัวเองขึ้นได้” แนนอนว่าความยอดเยี่ยมและความโดดเด่นบางอย่างของเราจำเป็นต้องอาศัยสายตาคือคนอื่นช่วยมอง ซึ่งยิ่งเรามองภาพดังกล่าว ก็ยิ่งเชื่อมั่นว่าตัวเองเป็นคนแบบนั้น ความสัมพันธ์เช่นนี้จะกระตุ้นพลังซีเนอริจี³ ให้ท่วมท้นขึ้น หากตอนนี้เรายังรู้สึกไม่คุ้นชินกับภาพลักษณ์สวยสดงดงาม ลองนึกถึงกระจกทั้งหลายที่อยู่รอบ ๆ ตัวดูว่า ตอนยืนอยู่เบื้องหน้ากระจกบานใดแล้วตัวเองดูใช้ได้ดีที่สุด

³ หมายถึง การทำงานร่วมกัน หรือการประสานกำลังกัน